

Beretning på generalforsamlingen 16. marts 2016.

Velkommen til endnu en generalforsamling i Klemensker Idrætsforening.

Før jeg aflægger beretning for året, der gik, skal vi først tage afsked med tre markante medlemmer, der alle har forladt os, siden vi sidst holdt generalforsamling:

Poul Westh døde den 27. oktober, 74 år. "Polle" var i mange, mange år tilknyttet 2. Kreds Klemensker – først som atletik- og bordtennisleder, men også i en kort periode fællesformand indtil sammenlægningen med Klemensker IF i 1983. "Polle" drev i mange år frisørforretning i Brogade, og da han altid var hjemme, blev salonen hurtigt et omdrejnings-punkt, når der sælges billetter til fester, klares noget med loppemarkedet osv. Den største bedrift var dog nok hans indsats i forbindelse med opførelsen af Klemensker-hallen i 1969/70, hvor det var ham, der styrede det frivillige arbejde. Sammen med hustruen Winnie var han i mange år også en trofast hjælper i cafeteriet. Poul Westh blev æresmedlem i 1997.

Hans Anker Engel døde den 6. november, 68 år. Hans Anker var en fantastisk fodboldspiller, og da Klemensker sidst i 70'erne og først i 80'erne havde sin guldalderperiode i bornholmsk fodbold, var det med ham som en meget central figur - både som spiller, træner og leder, bestyrelsesmedlem m.m. Han spillede mere end 700 kampe i den grønne trøje og er stadig klubbens topscorer med mere end 500 mål. Også som ungdomstræner viste han store evner, da han selv stoppede på førsteholdet. Han kom tidligt med Klemensker IF's bestyrelse og var også formand i 1979-80.

Karen Munch døde den 7. januar, 92 år. Karen var en ener for sin tid og dyrkede både håndbold, gymnastik, badminton og atletik og stillede selv i en høj alder op til stævner med en ildhu, som mange unge mennesker i dag må misunde hende. Hun var ved sin død stadig indehaver af danmarkrekorden i diskoskast for kvinder over 80 år. Karen Munch blev æresmedlem i 2010.

Det er altid trist at skulle tage afsked med medlemmer, som man føler, at man har kendt altid. Men endnu værre er det, når afdelinger, der i årtier har været Klemensker Idrætsforenings støttepiller, må give op. Sidste år nedlagde vi håndboldafdelingen, som i 1980'erne og 1990'erne var blandt øens allerstørste, og lige nu er det fodboldafdelingen, der lider – både leder- og spillermæssigt.

Men heller ikke de øvrige afdelinger har det for godt. Medlemstallene falder, der er træner- og ledermangel, og de konkurrencemæssige aktiviteter, som ellers skulle være med til at gøre det sjovt at være medlem af en idrætsforening, er derfor også begrænsede.

Det er en ringe trøst, at mange andre foreninger har det på samme måde, og at mange turneringsaktiviteter lige så stille forsvinder. Men det er da med vemod, man ser fodboldbanerne ligge øde hen og hallerne stå tomme store dele af året, når man selv var med dengang, hvor der knapt nok var plads til de mange klubber, de mange hold og de mange tilskuere, som også var en del af festen.

Lukningen af skolen får skylden for alt – og det er uomtvisteligt, at verden havde set anderledes ud, hvis vi havde haft en skole i Klemensker.

Men et endnu større problem er det nok, at de unge fra 18 års-alderen og opad forlader ikke bare land-områder som Klemensker, men også forlader Bornholm. Når vi ikke har dem til at holde liv i seniorafdelingerne, så knækker fødekæden også, hvad rekrutteringen af nye ledere angår. Tidligere fortsatte mange gamle førsteholdsspillere som trænere for den næste generation af medlemmer. Den tid er for længst forbi.

Der er mange tilflyttere i Klemensker, men det er sjældent familier eller enkeltpersoner, der har haft deres gang i en idrætsforening, og har man ikke den basis-interesse, så er et træner- og lederjob ikke det første, man kaster sig over.

Der er stadig Klemensker-børn, der dyrker idræt, men som med en stor indsats fra forældrenes side må bevæge sig til nabobyerne for at finde et hold, de kan spille på. Jeg kender ikke tallet, men tvivler dog på, at

det er så stort, så de alene kunne have holdt liv i en fodboldhold, hvis de havde fået det samme tilbud i Klemensker Idrætsforening. De er trods alt spredt på flere årgange.

Medlemstallet dykkede i 2015 fra 632 til 564, hvoraf det kun er de 98, der er under 25 år. Det illustrerer, hvor vi henne, men det trækker også i den gale retning, når vi skal have driftstilskud til vores lokaler hos kommunen. Hvor loven siger 65 procent i støtte, dog med fradrag, når antallet af unge over 25 år overstiger en vis procentdel, så er vi nu nede på kun at få 35-40 procent i tilskud.

Når antallet af aktivitetstimer så også falder, reduceres tilskudsgrundlaget yderligere. Derfor har det været højt prioriteret at nedbringe foreningens gæld så hurtigt som muligt. Om et par måneder er bankgælden således helt ude af verden, og så må vi fremover se, om vi i stedet for kan afsætte nogle flere penge til de idrætslige aktiviteter. Gerne i form af højere lederhonorarer, hvis det kan sætte noget i gang.

Men vi har stadig en stor bygningsmasse, der skal passes, så det er ikke alle de sparede rentekroner, der kan sættes i omløb lige med det samme. I de næste par år forventer vi dog ikke at bruge lige så mange penge på istandsættelse af især KIF Centret på Lindevej, så lidt skulle der gerne blive til overs. For er der noget, vi er dygtige til i Klemensker, så er det at tjene penge.

Loppemarkedet, kræmmermarkederne i hallen, bankospillene og ikke mindst vores genbrugsbutik er uundværlige aktiviteter, og der skal herfra lyde en stor tak til alle de frivillige hænder, der løfter disse opgaver. Men også her står vi foran et generationsskifte, og så kommer netværket igen på prøve. Hvor findes afløserne?

Forretningsudvalget er i det daglige ikke involveret direkte i de idrætslige aktiviteter, men sørger alene for, at de fysiske rammer er i orden, og at økonomien er i orden. Fremover skal vi nok være mere igangsættende, og efter en årrække, hvor vi har haft stort fokus på at nedbringe gælden i KIF Centret, er vi også klar til at lægge en anden kurs.

Når jeg i aften overlader roret til en ny formand, så sker det i håbet om, at han kan tilføre nye idéer. Blandt andet kunne vi i idrætsforeningen godt tænke os et tættere samarbejde med byens øvrige foreninger, især dog borgerforeningen og svømmebadet. Det gælder især pr-arbejdet over for de nye borgere, men også på andre områder arbejder tiden for, at vi skal stå sammen. Problemerne, vi slås med, er de samme.

Desværre er det ikke den mest opløftende beretning, jeg takker af med, men trods masser af modgang har det trods alt været sjov at stå i spidsen for den forening, som jeg har været en del af på mange områder, siden jeg var 17-18 år. Selv om jeg nu stopper som formand, vil jeg altid følge foreningens arbejde på tæt hold. I ved, hvor jeg bor, og jeg svarer altid på spørgsmål.

Tak til alle vores trænere, ledere og udvalgsmedlemmer samt de forældre, der hjælper til med kørsel m.m. En særlig tak til de udvalgsmedlemmer, der har været med i mange år, men som nu har valgt at stoppe. Heldigvis hjælper nogle af jer stadig til i andre funktioner.

Tak til sponsorer og øvrige samarbejdspartnere, herunder Bornholms Idrætsområder.

Tak til de utrættelige loppemarksindsamlere – Kjeld, Ulf og Bjarne – og tak til alle dem, der er med til at gennemføre loppemarkederne med Ivan, Annika, Yvonne og Jacob som tovholdere.

Tak til Bjarne og Birgitte for deres arbejde med kræmmermarkederne.

Tak til Hans og Birgit og resten af bankoholdet.

Tak til genbrugsdamerne og deres mandlige hjælpere, John og Kjeld.

Tak til Ulla og Irene deres solide arbejde med at holde styr på regnskaberne, og tak til Ivan – dels for arbejdet med at tilse og vedligeholde vores bygninger, dels for at holde gang i cafeteriet.

Tak til Kjeld Jørgensen for dit pedalarbejde på Lindevej. Uden dig havde verden set anderledes ud.